

צקק

גיליון 79

פרשת ויקרא

מי היה מאמין שאני זוכה בגלות הזאת להקריב קורבנות!!! איזה כיף! כל יום אני זוכה להקריב קרבן ברוך השם!! אף פעם לא ידעתי שבשבית המקדש יהיה חרב, אני עדין יוכל להקריב כל יום קורבן, ולכפר על כל חטאי! תודה בורא עולם שזיכית אותי להקריב קורבנות! ייש"כ ריבונו של עולם על שזכית למעלה משלושים שנה להקריב מדי יום קורבן, וזכית לתקן ולקדש את עצמי בשפע!!! תודה מאמע!!

רק רגע צדיק... מה נסגר... אתה קולט איפה אתה??? אתה יודע מה אתה מדבר??? איפה קורבן, ואיפה בית המקדש??? חמוד שלי, אין פה כלום... טוב, בסדר, אתה חולם על בית מקדש, אתה רוצה שהמשיח יבוא, בסדר... אבל איפה הקורבנות שלך? איפה הכבשים שלך?

אז בא תשמע משהו חשוב! אני לא מועה!! יש מכילתא מפורש שאומר את כל הנ"ל!

אומר המכילתא [מס' דבחדש פרק י'] : רבי נחמיה אומר: הכיבין יסורים, שכשם שהקורבנות מרצין [מפייסים], כן יסורין מרצין. בקורבנות מה הוא אומר? "ונרצה לו לכפר עליו", ביסורין מה הוא אומר? "זהם ירצו את עונם". ולא עוד [אלא] שהיסורין מרצין יותר מן הקורבנות, מפני שהקורבנות בממוץ והיסורין בגוף.

אז אתה שומע צדיק!!! אם יש לך מדי פעם ייסורים, פעם עם עצמך, פעם עם ילדיך, פעם עם אשתך, פעם עם הפרנסה שלך, ופעם עם הייצר הרע שלך... אז תדע אתה נוסע לכיוון טוב! אתה נוסע לירושלים!! אתה נוסע לבית המקדש להקריב קורבן!!

ולא רק זה, אלא שהייסורים האלו מכפרים יותר מהקורבנות!!!

מספרים על אחד מתלמידי הגאון מוילנא שקרא הרבה בספר 'ראשית חכמה' על מה שקורא אם האדם לאחר שהוא נפטר. כתוב שם על הייסורים שהוא עובר, ועל צער הנשמה בכול התהליך. הוא נשבר, ונכנס לדיכאון!! [גם פעם היה דיכאונות!!!]

הלכו לגר"א וסיפרו על זה, אמר להם הגאון תביאו אותו אליי!

הביאו אותו לרכו, אמר לו הגאון: כל מה שקראת בספר הוא נכון!! אך יש משהו אחד שלא לקחת בחשבון!! מהו? הייסורים!! כל הייסורים שאתה עובר פה בעולם מורידים ממך אין ספור צרות ובעיות בבית דין של מעלה.

לכן כל מה שקראת לא מדויק בכלל... כי כשיש לאדם ייסורים הוא מוריד ממנו כל כך הרבה מהייסורים שהוא אמור לעבור אחר כך.

לכן נדע שגם כשעובר עלינו גל לא נעים – אנחנו בסופו של יום גוזרים קופה, ומגיעים למעלה נקיים ושלמים וטהורים!!